

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és táblalappal együtt 3 frt.
Nyitási soronként 30 kr.
többesúri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentellen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

Elővigyázat.

Vidéki pénzintézeteink forgalma a közelebbi években óriási arányokban emelkedett, mit kivált a mi vidékünkön legkevésbé sem a vagyonsodásban való visszaesésnek s egyáltalában nem a kölcsönpenz könnyelmű felhasználásának — de míg egyrészt a pénzhez jutás alakiságai megkönnyítésének, másrészt és legfőképpen vidékünk gazdasági és kereskedelmi fokozatos fejlődésének tulajdonítunk.

Örömmel tapasztalhatjuk különösen a tiszta magyar községekben, hogy szemben a hetvenes években felmerült számnélküli végrehajtási, árverési esetekkel, egy idő óta alig-alig akad oly elesett ember, kivel szemben a törvény emez utolsó kényszereszközéhez kellene nyulni.

A ki a városunkban fennálló két pénzintézet ügymenetét figyelemmel kísérheti, a most jelzett tapasztalatokat az intézeti kötelezettségekkel szemben is el kell, hogy ismerje. Alig-alig van arra eset, hogy intézeti kölcsönökért árverés útján kelljen kielégítést nyerni. Oly esetek pedig, hogy intézeti követelések fölhatathatatlank maradjanak, a legritkább esetek közé tartoznak.

Nem szándékunk sem egyik, sem másik pénzintézet eljárása felett bírálatot mondani, de éppen azon kellemes helyzetből kiindulva, a melyben a városunkban levő két pénzintézet a „Krasznamegyei takarékpénztár-részvénytársaság” és a „Silvânia” hitel- és takarékpénztári intézet ez idő szerint létezik, — a midőn a vidék vagyonsodása és gazdasági s kereskedelmi tekintetben fokozatos javulás-

nak indulása folytán, nemcsak hogy a mostani üzleti kört biztosan megtartják, sőt üzleti körük fejlesztése s szélesítése tekintetében a legkedvezőbb körülményekre lehet kilátásuk, — tehát éppen most, a midőn sem egyik, sem másik helybeli pénzintézetünk vezérferfi felzárkózásunkban célzatoságot legtovábbról sem föl-
télvezhetnek — legyen szabad egy a mindennapi életben országsszerte előfordulható jelenségre, arra hívni föl az intéző körök figyelmét, hogy az intézet erejét tul ne becsüljék, s a kölcsönök megszavazásánál óvatosság legyenek.

Van a pénzintézeteknek egy rettenetes ellensége, egy oly veszedelme, a melyre a legnagyobb figyelmet kell állandóan fordítani. Ezzel szemben nem védi meg az anyagi károsodástól és sok esetben magától a bukástól sem az intézetet, sem a tisztviselőket becsületessége s tisztakezűsége, sem az igazgatósági tagok ügybuzgósága.

Ez a veszedelmes pusztító féreg, a pénzintézetek filloxerája nem más, mint a pince-váltó, — mely előfordulhat nemcsak a kereskedők, de földbirtokosok s bármely más állású váltókötelezettrel való üzleteknél.

Ha ez alkalommal főként éppen kereskedők pince-váltóiról szólnunk is tüzetesebben, ez csak azért van, mivel legtöbb váltói pénzintézeteinknek a kereskedői körökből kerülnek ki és mert a földbirtokos osztály háta megett mi a magunk részéről mégis szilárdabb s állandóbb támaszt vélünk legtöbb esetben fölalálhatni, mint a kereskedők váltóinál.

A kereskedő hitelműveleteit részint saját elfogadványa, részint tárca váltóinak pénzintézetbe való elhelyezése által elégíti ki.

A hitelműveleteknek ezen módok mindegyike igen tisztességes és magára a pénzintézetre nézve előnyös, és károsnak semmi esetre sem mondható.

Midőn a váltó elfogadója maga a hitelt igénybe vevő kereskedő, váltókezesül rendszerint olyan szilárd hitellel bíró egyéneket irat váltójára, kiknek mindenikénél a vagyon biztosíték feltalálható s ki van zárva az eshetőség, hogy az aláírók egyikének bukása esetén a váltó sommára nézve kockázat állana elő.

Midőn pedig tárcaváltóját forgatja a kereskedő valamely pénzintézetben, ebben szintén kölcsönösségre nézve garancia mutatkozik, mert a kereskedő, ki hitelt nyújt egyik vagy másik vele összekötöttben levő félnek, legtöbb esetben okserűen bírálja el a hitelképességet s a hitelnnyújtás fedezetéül szolgáló váltó magának a kereskedőnek netaláni időközi bukása esetében megtartja a pénzértékét.

Ellenben van a hitelműveletnek egy veszélyes módja, melyet a pénzintézeteknek ki kell irtani és ez a pinceváltók leszámítása.

Szolid kereskedő ilyen hitelműveletekhez nem szokott folyamodni s az, ki ezen úton akarja üzletének forgalmát növelni, elárulja, hogy üzlete az esélyek hajóján lebeg, mely felett könnyen a megsemmisülés hulláma fog átcsapni.

Mit is nevezünk tulajdonképpen pince váltónak?

A hitelműveleteknél előfordul, hogy

az üzlet embere pénzhez akar jutni s aláírat egy név nélküli emberrel váltót, a nélkül, hogy erre a váltóra értéket adott volna s az illető váltó elfogadója, mint vagyontalan aggodalom nélkül teszi a szivességet. Ezen váltót aztán a kereskedő ellátja saját forgatmányával s kizárólag egyéni saját személyi hitelére veszi fel a banktól a váltó értékét.

Ezen váltókat nevezzük az életben pinceváltóknak.

A hitelműveletek ezen módja rovasára esik a kereskedelmi szolid hitelnnek, az ilyen hitelnnek igénybe vétele elítélendő s a pénzintézetek az ilyen váltóknak leszámításába kockázat nélkül nem mehetnek.

A tapasztalat, igazságot ad azon feltevésünknek, hogy a pinceváltók hitelműveletre való felhasználása a kitérni készülő vihar előjelének tekintendő. Erre már akkor kerül sor, midőn bizalmatlanságot lát hitelképessége iránt, jó hiteli kezesekre alig számíthat, értékes tárcaváltói már bankokban vannak elhelyezve s pince váltó által igyekezik a pénzpiaccon üzleti szükségleteit előteremteni. Az ily váltó a kereskedő fizetésektelen-
sége esetén érték nélküli papírdarabbá válik.

Ettől kell a pénzintézetek váltótárca-állományát teljesen megtisztítani s akkor egyes egyének üzleti bukása nem fog káros hatást gyakorolni magára az intézetre.

Ha ezeket szem előtt tartjuk, az üzleti hitel csönkítése nélkül egyes felmerült bukásoknál aggodalomba esni nincsen okunk.

Mint előre bocsátottuk, legtávolabbról sem lehetett szándékunk a

A „Szilágy-Somlyó” Tárcaja.

Borus időben.

Komor felleg borult az égre,
Nem látszik egy darabka kék se'
Abból a nyájas világból.
Minden fényt elföd lomha szárnya,
A föld is mintha sirva járna,
Szomorú, mint a ki gyászol.

Állok s némán merengve nézem,
Hogy néha egy-egy felleg-szílen
Egy-egy röpke sugár kigyul;
De röpke ragyogás után,
Rá borul nehéz felleg-hullám
És ismét sötét sirba hull.

Nézem, nézem e komor képet:
Hiszen éppen ilyen az élet!
Fellege: fájó szenvedés.
Egy percre a komor sötétbe
Fel-felcsillan az öröm fénye
S ismét a semmiségbe vész.

G. Dószeghy Mór.

Mikszáth előszója.*)

A hatodik, hetedik előszó már ez, ugyanazon könyvhöz és írókhoz. Fekete hajjal kezdtem, szürkében járok most. A

*) A „Mikszáth” 1893. évre. Szerkeszti Mikszáth Kálmán. Egyetemes Regénytár. VIII. évfolyam III. és IV. kötete. Singer és Wolfner kiadása. Ára diszkutésben 1 frt.

jobbellekü íróársaim elkezdnek rajtam sajnálkozni, mint azon az elátkozott emberen, a ki mindég egy vízen csónakázik:

— Szegény ember, — mondják, — ugyancsak unalmas dolga lehet.
Az olvasók is abban a hitben lesznek:

— Képzelem milyen megerőltetésbe kerülhet minden évben valami újat ki-gondolni. De miért is nem hagyja már abba?

No hát éppen ezt indokolom most meg. Hiszen eleinte magam is erre gondoltam, hogy csak addig vállalom azt a csónakázást, míg egy olyan utas akad, a ki elől kiugrom a sajkából s ő marad azontul elátkozott embernek. De másképen történt.

Mint az a darab föld, a mit ekéjével hasogat a szántó, hosszú éveken át, ki-nyitja a mélyét ő előtte — úgy tesz velem az a kis papírtérlet is (a két-három első oldal az Almanachban), a mit beírok, megrázkódik és feltárja csodálatos bú-
erejét.

Hiszen az „Ezer egy éjbe” való ez, — szinte lehetetlen elhinni. Szinte szédü-lők bele. És mégis úgy van. Viszterét a „terülj asztalkám” regéje. Bizony nem képzeltem, mikor az előszó írást elvállal-tam, hogy milyen kolumnáris hivatalba lépek. De mit beszélek én hivatalról! Hi-szen ez valóságos uralkodás.

Jó tündér babonázta meg ezt a he-lyet s bizonyára ilyenformán szólt:

— A mit itt kotyogni fognak, az mind beteljesedik.

Az első évi előszóban panaszkodtam, hogy a közönség nem veszi a könyveket.

Az volt rá a felelet, hogy a közön-ség mindjárt megvette az „Almanachot” hater az példányban.

A könyvkiadó rámtört veszekedni:

— Hogy lehet kérem a közönséget bántani? Hisz az egyebet se tesz, csak olvas. Keressen magának más témát!

Fogtam magam a következő évben és az írókat szidtam össze, hogy a novel-láik gyengék és nem is újak. S ime olyan pompás újdonságú novellák termettek erre az Almanachban, hogy a kritika is meg-nyalta a száját utánuk.

A kiadó dühbe jött:

— De kérem, hiszen ön úgy tesz, mintha a korcsmáros leszidná vendégei előtt az ételeit és a borát. Mintha azt mondaná „Milyen hitvány csiger ez!” S a csiger fölséges szegzárdi lenne.

— No majd vigyázok esztendőre.

S ki is gondoltam angol észszel, hogy a novellák jók és újak voltak, de az már tagadhatatlan, hogy az írók mind a ré-giek. Nosza lefestettem borongó lélekkel az anyaföld meddő emlőit, melyeken új elbeszélő talentumok már nem növe-
kednek.

Csinos kis előszó volt, de mi történt? Epen ebben az évfolyamban csillámlott meg az Almanachban a Herceg Ferenc és a Kozma Andor neve, mintha egy le-szólt bányában egyszerre két nagy darab termés-arany hasad ki a szürkés fala-zatból.

A kiadó kétségbe volt esve.

— De hisz ön mindég az ellenkező-jét írja annak, a mi történik.

— Ne higgye, kedves barátom, — fe-ltettem. — Megfordítva áll a dolog. Mint-hogy mindég annak az ellenkezője bánt, a mit óhajtok, s minthogy mindég arról írok a mi bánt, következésképp mindég az történik, a mit szeretnék.

Wolfner hitetlenül csóválta a fejét. (Azért többes számban, mert az ő fejcső-

válásában benne értődik a Singer fejrá-zása is.)

— Szép, szép, de csak keressen jó-vőre más témát!

Keressen? De hiszen már minden ki-merült. A kellekés kosár fenéig üres. Írók, termékek, közönségük már mind megvolt itt beszélve. Uram én teremtom, ugyan mihez nyuljak?

Nem derengett előttem e rettenetes homályban egyéb fény, mint egy közön-séges tarok-regula: „Ha az ember nem tud mit hinni, híjjon tarokkot.” Ebbe fo-góztam meg görcsösen, átravestálva a praktikus életre: „Ha az ember nem tud kit ütni, hát üsse a kormányt.” Hiszen a mi tulajdon kormányunk. S azért a mi-énk, hogy azt tessék vele, a mit aká-runk.

Lón hát most három éve, a kormányt támadtam meg az előszóban, a melyik az alkotmányos aera óta mindent emelt, mindent gyarapított, mindenre volt pénze, csak a literatúrára nem költött el egy forintot sem. S inkább vesz írókat, mint egy könyvet.

Mondjam-e, ne ne mondjam-e, — hisz ugy is kitalálják: az előszó megjelent, a kormány megbukott. Babonának babona, de mikor oly nyilvánvaló. A szerencsét-len előszó felfordította a hatalmas piros székeket. Oh jaj, nekünk! Hiszen előre tudhattam volna...

A kiadók: (most már mindaketten) hozzám szaladtak megdöbbenve:

— Önnek igaza volt. Minden ugy történt, a hogy ön dirigálja. Az Alma-nach két-három első lapja valami varázslat alatt áll. Vagy talán az ördög ir ön helyett.

— Bár írta. Elhitheti, hogy többet dolgoztatnék vele! Véletlen az egész, merő véletlen.

városunkban létező két pénzintézet üzletmenetére bírálatot gyakorolni de a legkedvezőbb alkalmat kívántuk fölhasználni arra, hogy észrevétlenül minden célzatosság gyanúja nélkül az intézők figyelmét magukra vonják.

A pénzintézet a részvényeseké, a pénzintézet anyagi vesztesége legelső sorban a részvényeseket sújtja. Azonban városunk és vidékünk gazdasági kapcsolatainak állása, hogy pénzintézeteink ne csak legyenek, hanem azok virágzásnak is örvendjenek, hogy ez alapon teljes joggal véltünk e kérdéshez mint városunk, vidékünk közönységét akár részvényesei valamelyik intézetnek, akár nem, legközelebből érdeklő kérdéshez a nyilvánosság terén hozzá szólni.

PÉNTEK JÓZSEF.

Meghalt becsülettel, mint a hogy élt. Meghalt mint a hős a harcmezőn, zászlója alatt, — hivatásának élve az utolsó lehelletig, tanítva, tanítványai közt az iskolában.

Ez az öreg néptanító 42 évi működése alatt többet tett a hazáért, mint egy tucat miniszter s hazája alig adott neki mindennapi kenyeret. De ő nem kért, nem zúgolódott, hanem erős lélekkel az igazi mesterek példájára lankadatlan buzgalommal folytatta magasztos munkáját, s minden megújuló tanévben megcsendült az ő nyájas szava, mondván:

„Engedjétek hozzám a kisdöket!”

Az írva-olvasás tanításának volt ő a nagy mestere. Nem született olyan vészt gyermek, sem úr, sem szegény, a ki az ő páratlan jó módjára és rendszere mellett meg ne szeretne volna a betűket. Negyvenkét nemzedéket vezetett ő ezeknek titkaiba s a közül a temérdek ember közül egy sincs s nem is volt, a ki ne szeretne és áldotta volna mint tanító a legkitünőbb eredményt egyedül bámulatos és mesészerű jó bánásmódja és tapintatával, minden testi fenyíték s szigor nélkül érte el tanítványait, s Pestalozzi őt bizonyára mintatanítónak nevezte volna.

Meghalt a nélkül, hogy a jól betöltött kötelesség tudatán — mint a jók egyedüli elégtételén kívül — egyéb jutalomban életében részesült volna, nem kapott kitüntetéseket, randjelt, de tiszta kézzel távozott, mint egy antik jellem, a mi mai napig olyan ritkaság!

Rajongott hazájáért s annak szabadságáért. A 48-as éveknek tántoríthatlan híve maradt utolsó lehelletéig, a magyar nemzeti dicsőség volt az ő eszményképe, mely tettek és könyvek ragadta egyaránt.

Most már én kezdtem tagadni, megijedve, hogy árendát fognak tőlem kérni azért a papiros területért, a hol a „terüj asztalkám” van. Vagy még rosszabb történik; hogy eladják az előző írásának jogát valami nagy hatalomnak — hogy például megveszi Szapáry Gyula gróf s ha az egyik évben összeszűzdi a gyarló közigazgatást, az egyszerre mintaszerű lesz, hogy még a burkusok is ide járnak tanulni, — vagy ha a másik évben rápörkölt rakoncátlanságáért az ellenzékre, a fogvicsorgató tigrisek íziben átváltoznak szelid, kezes bárányokká, selyemgyapjút eresztnek, sőt nyálnak a miniszterek tenyeréről; Károlyi Gábor gróf még kis csemetyűt is kap a nyakára.

De az én kiadóm nem kapzsi; továbbra is kezeim közt hagyta az előzőt s így szólott:

— Csak hogy ezentúl én fogom adni a témákat,

Hát persze! Beláttam, hiszen én mindent belátok s tegnap is mikor megjelent, mint a hogy az óramutató bizonyos időben bizonyos pontra megérkezik, kérelmetlenül, hogy az 1893-iki előzőt üssön nyélbe, az volt hozzá az első szavam:

— Hát mire kerüljön az asztalka? Mit akar az idén lelélni?

— A kolerát.

— Ah, a fekete asszonyt? Ön fél tőle?

— Csak haragszom rá, mert rontja az üzletet.

— Hogyan?

— Az emberek félnek a könyvektől, azon hitben, hogy kolerás városból érkezve, azok is terjesztik a bacillusokat.

— Bolondság! feleltem. Ezt e tévhitet rég megcáfolták az orvosok.

Kántortanítói állásának terhes feladatai között lelkesedése és kitartó munkája a társadalmi közéletben is hasznosította magát, kezdettől fogva tagja s zászlótartója volt a tüzoltó-egyletnek s bizonyára egyike volt azoknak, kik ezen fontos és közhasznú intézménynek az állandóságot kölcsönözték s a kik ezen intézményt valódi céljai és melléktekinetek nélkül kultiválták.

Mint minden nemes lélek, szerette a természetet. Üres óráiban oltogatott és méheskedett s arra másokat is szívesen oktatótt, buzditott.

Itt hagyja örökül végtelen emberszeretetét, de nem visz magával sem haragot, sem gyűlöletet. Emlékét mindenki áldani tudja, a ki ismerte, mi bizonyára mindnyájan hiven megőrizendjük!

b—e.

Ingatlan birtok változások.

A sz.-somlyói kir. járásbírósa területén. Negyisán Juon a Vaszaliki s neje megvette Pap Ágoston a-baksai összes birtokát 200 frtért; — Simon Ferenc s neje Boné Mihály a-baksai 2 szántó 1 kaszálóját 300 frtért; — Cirle Gábor s neje Blonder Sámuelné bojáni 4 kaszálóját 170 frtért; — Blum József Farkas Kresun boronamezői birtokát 130 frtért; — Ösz György Fodor Mária borzasi 2 szántóját 200 frtért; — Fodorán Juon Tönkö Pál borzasi 1. borsóségét 300 frtért; — Kása György Fodor Mária borzasi 1. borsóség, 4 szántó és 1 ördő 1200 frtért; — Ösz György s neje id. Kása Pál borzasi 1. ördőjét 200 frtért; — Kása Pál Fodor Mária borzasi birtokát 1800 frtért; — Mojszi Gábor Tócsa Flóra farkasmezői birtokát 250 frtért; — Öv. Kovács Lászlóné Nagy Anna örök. Kovács László nagybirtok birtokát; — Kilyén Sándor öv. Kilyén Mózsné rátoni 2. borsóségét 1 ördőjét; — Finger József megv. Peténye Péter somlyói 1. borsóségét 350 frtért; — Janó József s neje Rác Elek s neje somlyói borsóségét 360 frtért; — Szinka Gáborné örök. Dongori Rác János somlyói 2 szántóját.

A zilahi kir. járásbírósa területén. Hodis Gligor s Juon megvette Nyilas Szamilla s neje Pap Mária brédi telekre 190 frtért; — Mizej Juon s Tólor Mizaj Logyin briedi birtokát 150 frtért; — Gordán Anna s társai örök. Gordán Angiszg vármezői birtokát 100 frtért; — Aehring József mv. Bodor Antal s neje Ince Ida ördögkúti ingatlanát 13.000 frtért; — Hodis György br. Wesselenyi Miklós brédi vizimalom 1700 frtért; — Wesselenyi Miklós Hodis György brédi külsőségét 500 frtért; — Kiss Juhász András Boros András sámsóni birtokát 140 frtért; — ifj. Mike F. József Bántó Gy. Ferenc s társai sámsóni külsőségét 225 frtért; a vármezői ev. ref. egyház Longoda Palagya Fesce Jakabné vármezői telekre 370 frtért; — Gál József s neje Lőrinc János s Gyula zilahi házat 140 frtért; — Öv. Tyukodi Péterné Mod. János s neje szatiralyi birtokát 120 frtért; — ifj. Dull László s társai örök. id. Dull László s társai m-baksa, dícsod, n-dobai ingatlanát 19416 frt 30 kr-ért; — Püskő Erzsébet s társai K. Püskő Mózsné dícsod ingatlanát 1456 frtért; — Gora K. János Mité Rebi mv. Csapó Ferenc s neje n-dobai birtokát 120 frtért; — Ujvárosi Zsuzsa s társai Ujvárosi Ferenc zilahi szántóját 400 frtért; — Marosán Tógyer Kozma Gábor s neje debreni külsőségét 160 frtért; — Kiss József s neje Kiss Zsuzsanna Major Mihályné görösöni illetményét 160 frtért; — Pernes Vaszilika s neje Kiss József görösöni házat 160 frtért.

A szibói kir. járásbírósa területén. Jaanki Imre Belesi megvette Bogye Juon lui Nikulaj almas-balazsházai 15 drb. szántóját 120 frtért; — Fekete Flóra Pap Flóra szilagyapteleki 1 házastelek 100 frtért; — Sándor Násza örök. Szatir Daniai inó 4 házastelek 2 szántó 228 frtért; — Tólas Mária Veronika Korb Juon Korb

— Mindegy. — Meglássa majd, hogy az Almanach még se fog úgy fogyni, mint máskor.

— Ellenkezőleg! Épen csak az Almanach fog fogyni. Kétszázézer példányban kell nyomtatni, de az se lesz elég...

Rám nézett megütközéssel, tévete-gen, fürkészve, nincse-e valami bajom.

— Igen, igen, nem lesz elég. Mert az Almanach az egyetlen immunis hely ebben a birodalomban.

— Már ugyan miért?

— Hát ön nem vette volna észre?

— Mit?

— Az 1890-iki Almanachot Tizenhárom ív van benne. Tizenhárom egy asztalnál. No csak nézze meg! Se több, se kevesebb.

— Valóban tizenhárom, — felelte a kiadó elhűve, áttutván a 90-iki Almanach tartalom jegyzékét.

— Egész esztendőben szeptegtem értük. Biztosnak látszott, hogy egynek meg kell halnia. Csak legalább ne Jókai lenne. Inkább dőljön el valami kisebb ház, mint a torony... Benicky Bajza Lenkéért is nagy kár volna; sok arany kender van a guzalyán — míg azt szép fehér kezével mind le nem fonja regényekké... Sőt Vadnai Károlyért is fájt a szívem. Kivel évelődtem én ezután az országközi folyosón?... Tolnai Lajost nem kellett féltetni. Kálvinista emberbe, mielőtt a halál beleköt, megkérdezi előbb: „Bent vagy-e már az akadémiában?” S ha még nincsen bent, ele-restzi, itt hagyja addig.

A mi Tóth Bélát illeti, ő vele nem történik violentia: ő a tubafa árnyékába megyen a hurik közé, ha megyen s Majmuna tündér fogja legyezgetni örökösen... Magamat az immunitás véd... De már teszem azt Sebők nyápic legény, annak csak egy

Vaszalikáné székfalvai 1 ház 13 szántóját 201 frtért; — Csobán Emilián Csobán György náprádi 1 ház 21 szántóját 603 frtért; — Pripón Flóra Násztaszia Pripón Szimio lui Tógyer székfalvai 1 ház 7 szántóját 215 frtért; — Farkas György Farkas Juon s Vaszaliki ködödi 1 házasteleket 39 szántó 289 frtért.

A sz.-csehi kir. járásbírósa területén. Brinduse Makové s Vale Zaharia megvette Ferenc Mózsné egerháti 2 szántóját 500 frtért; — Osán Juon a Mitruluj s neje Csurdán Parászka Krisán George a Lupuluj f-berekszői 1 borsóségét 150 frtért; — Illés Vazul Mészáros Marika s Doka székzei összesen bréi 180 frtért; — Erdélyi Bertalané Pap Mária ilyésfalvai 1 házastelek 500 frtért; — Petrencs György br. Wesselenyi Miklós váloséki 1 házastelek 1200 frtért; — Gyermán Lázár Józsa Károly menyői 8 szántóját 400 frtért; — Jakab Jakab Braun Mihály s Salamon Móri n-moni 2 szántóját 700 frtért.

Különfélék.

— Egyházmegyei közgyűlés. A szilagy szolnoki ev. ref. egyházmegye közgyűlése a hó 16-án vette kezdetét Szilagy-Somlyón, a városház tanácstermében. A közgyűlésen különösen az egyházi tagok meglehetősen számban jelentek meg, míg az egyházközség világi választott képviselői most is, mint legtöbb alkalommal, távollétükkel tündökölték. Egyházi képviselő megjelent 42, világiakból csak 6. A gyűlés egyik fő tárgya volt Dull László cigányi birtokosnak a főgondnokságba való beiktatása, mely a Nagy László esperesnek már megszokott szép és magvas beemutató beszéde kíséretében történt meg. Az új főgondnok az egyházmegye papi özvegy-árvai gyámintézet alapítójának gyarapításához ez alkalomból száz forintot alapítványul járult, mit a közgyűlés eljenzés között vón tudomásul.

— Meghívó. A szilagy-somlyói nőegylet f. hó 20-án délután 3 órakor, a városháza tanácstermében fogja megtartani évi rendező közgyűlést. A gyűlés tárgyai lesznek: 1) Titkári jelentés az egylet egy évi működéséről. 2) Pénztárnoki jelentés az egylet vagyoni állapotáról. 3) Keller Mária szilagy-nagyfalusi lakosnak, a választmány által pártololag áttett kérvénye — havi segélyadás iránt. 4) Az egylet választmányának határozata, melyel Sárközi Ferenc egyleti szolgálataért évenként 5 frttal felemelte, — helyhen hagyás végett. 5) Szénássy Miklósné elnök lemondása, ezzel az elnöki állás betöltése. 6) Balta Elemér pénztárnok lemondása folytán üresedésbe jött pénztárnoki állás betöltése. 7) Az alapszabályok 21. §-a értelmében a választmányi tagok kilépése s ezek helyeinek újból leendő betöltése. 8) Genesay Sándor polgármester előterjesztése s indítványa. 9) Egyéb javaslatok és indítványok.

— Temetés. Tegnap délután ment végbe Péntek József közsegi iskolai tanítónak temetése. Hogy mily közbecsülésben állott az öreg „kántor bácsi”, elég tanubizonysága az, hogy temetésén óriási nagy közönség jelent meg. Lapunk más rovataiban emlékeztünk meg az elhunytak emléiről. A család által kibocsátott gyászjelentés következőleg szól: „Száva Ida, már özvegy Péntek Józsefné a

intés kell s a milyen jó fiu, mindjárt indul... Bársony István pedig minduntalan ott mászkál a bogáncsok és füvek között, őt szintén könnyen leírthatja az a bizonyos kasza. Rákosi Viktorban nem éshetik baj. Az — kineveti a halált. „Sipuluszért jött kend, vagy Rákosi Viktorért?” Juth Zsigmondra rá nem akadhat, mert az elmenekült előle Egyitomba: a költői lelki fiatal — Tusek Annához, van akkora gavalier, hogy hozzá nem nyúl; de ki áll nekem jót Muray Károlyért, a kire különben is aprehendálhat a halál, mert se a színműveiben, se a beszélyeiben egyetlen alakját se engedti meghalni. Vagy nem forog-e veszedelemben Peteli, a ki sötét, borongós tollával a temetőkön mereng, ugyszólván légyeskedik a halál körül? Egyszer csak azt találja neki mondani: „No gyere hát...”

— Valóban, egy se halt meg e tizenháromból! — kiáltott fel a kiadó.

— Ugy van, mindnyája él. De mennyi félelmet állottam ki egész esztendő alatt, míg végre arra a meggyőződésre jutottam, hogy az Almanach immunis hely.

— Nem lehetetlen.

— Sőt bizonyos. S ha a halál megkiméli azokat, a kik írják, ezt bizonyosan kiterjesztik azokra is, a kik megveszik.

A kiadó vidáman nevetett, a kezeit dörzsölgette.

— Természetesen. Oh természetesen. Ki kellene doboltatni a járványbizottság által. Vagy még jobb, ha kiírja az előszóban.

— De...

— Semmi del! Önnek elhiszik — mert nem doktor.

Mikszáth Kálmán.

magá, — ugyszintén első nejétől származott fia Elek, neje Nagy Irma és gyermekei; továbbá első nejének testvére Fazekas József kolozvári képezdei tanár és gyermei, több közelebbi és távolabbi rokonok nevében is a legmélyebb szív fájdalomával tudatják Péntek Józsefnek a sz.-somlyói ev. ref. egyház énekvezérének, a közsegi iskola tanítójának, a tüzoltó-egylet zászlótartójának s több egyletek tagjának, folyó hó 14-én fél 4 órakor tanítványai körében imádott hivatásának színhelyén, szív-széllhűdsé következtében, második házasságának 9-ik, tanítói működésének 42-ik életének 65-ik évében bekövetkezett gyászos elhunytát. A jó férj, a szerető édes apa, a buzgó egyházi hivatalnok, hivatásához imádottan ragaszkodó tanító, s a társadalom minden körében kedvelt férfiú hült tetemei folyó hó 16-án d. u. 2 órakor a kántori szálláson, ev. ref. egyházzsoltartásunk szerint tartandó egyszerű ima után fognak az anyaföldnek átadatni. Béke poraira! Áldás emlékére! Szilagy-Somlyó, 1892. november 14. Ezenkívül a sz.-somlyói ev. ref. egyház, melynek 40 éven át kántora volt és a sz.-somlyói iskolások is bocsátottak ki szomorújelentést.

— Esküvő. Zoványi Jenő, theol. m. tanár, kolozvári ref. lelkész a hó 10-én tartotta esküvőjét Kunhegyesen Rohoska Zsuzsikával. Az esketést Mitrovics Gyula, a sárospataki főiskola hírneves rektor-professora, a tiszáninneni ref. egyházkerület főjegyzője végezte.

— Táncvigalom. A szilagy somlyói nőegylet a szegény iskolás gyermekek téli ruházata költségei fedezésére folyó évi november hó 19-én Szilagy-Somlyón, a színház termeiben táncvigalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj személyenként 60 kr. Ételek és italokról gondoskodva van. A meghívó végén ott áll, hogy: „Kérnek a hölgyek a legegyszerűbb házi ruhában megjelenni.” Majd megválnak, leszés-sok fogantatja. — Mint halljuk a városi és vidéki közönség közül igen sokan résztvesznek e szépnek ígérkező mulatságon. Egyiket a mulatás vágya, másikat a humanus cél magasztossága készítet arra, hogy filléreivel hozzájárulva, alkalmat nyujtsen egy szűkölködő embertárs segéléséhez. Elismerés illeti a rendező bizottságot a nem kimélt fáradságért, mellyel annyi könyvet fog felszárítani s annyi örömmosolyt előidézni a szűkölködő tanulók arcán.

— A zilahi agyag- és gipsz-ipar-részvénytársaság f. hó 5-én tartotta meg alakuló közgyűlést Zilahon a vármegyeház disztermében. A népes közgyűlésen Szikszai Lajos kir. tanácsos, alispán elnököl s előadta, hogy a megalakult részvénytársaság voltaképpen a szilagy-megyei gazdasági egylet s a zilahi gazdasági és iparbank által, mint alapítók által, lón tervbe véve és hogy az egyelőre 200 db. 25 frtos — összesen 5000 frt — névértékű, bemutatóra szülő részvénytynyel kezd meg életműködését. Megtudtuk továbbá, hogy a részvénytársulatnak több hason szakmájú fővárosi gyáros cég is kilátásba helyezte támogató tőkéjét, csak e társulat életképeességének jelét adja. A vállalat a környékünkbeli nyers agyag és gipsztermékek ipari földolgozására, nevezetesen agyagos, alagcső és kályha-félék előállítására, valamint különösen a gipsznek gazdasági és ipari célokra szükséges nagyban való produktálására és forgalomba hozására alakult. A részvények főként megyénk intelligenciájára által, azonban jórészt budapesti cégek által is jegyeztek. A társulatnak igazgatósági tagjaiul megválasztattak Szikszai Lajos, Moni Gyula és Hochsinger Zsigmond; — felügyelő-bizottsági tagokká Dózsa Elek, Balassy Miklós és Gyöngyösy István; társulati ügyészszé dr. Herman Lipót ügyvéd.

— Utadó fizetés alól egy közelebből kibocsátott miniszteri rendelet szerint az állami hivatalnokok, törvényhozási tisztviselők és néptanítók hivatali fizetései után föl lettek mentve. Az utadó törvényben erről semmi intézkedés nem foglaltatik s ez okon az országának legtöbb törvényhatóságai a köztutakról szóló törvény ama rendelkezését, miszerint az utadók állami adók módjára kezelendő, úgy értelmezték, hogy azt a hivatalnokok és tisztviselők fizetési után is kirótták s föl is hajtatták. A hol, mint a mi vármegyékben is, az utadó vasutépítésünknek alapját képezte s képezi — évtizedekre kiható műveletek alapítatván az utadóra, — a jelzett miniszteri rendelet nagyon zavaros pénzkezelésre ad alkalmat, a mennyiben lényegesen kisebb összegre lehet számítani az évi utadóból befolyó bevételt s így vagy a már meghatározott számlákat kell feljebb emelni, vagy a szükségletet lesz kénytelen a törvényhatóság lejjebb szállítani. Hogy azon állami tisztviselők, kik a fizetési után kiszabott utadót két éven át be is fizették, vissza fogják-e kapni a tett befizetést és ha igen, minő alappól s az így támadó hiány miként lesz fedezendő, erre nézve most van egy törvényhatóságnak fölterjesztése a miniszteriumnál elintézés alatt. Kíváncsian várjuk a kibontakozást.

Könyvkötő-üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Zilahon már 4-ik év óta fennálló s jó hírnévnek örvendő könyvkötő-üzletemnek egy fiók-üzletét

papír-, írószer- és nyomtatványraktárral

Szilágy-Somlyón állandóan megnyitottam.

A főüzlet Zilahon a legizlésebb újdonsággal van felszerelve, mely a kor igényeinek teljesen megfelel s a legjobb hírnévnek örvendő gyárosokkal való összeköttetésem folytán azon kedvező helyzetben vagyok, hogy a t. közönség kíváncsiának, valamint az árak szoliditása tekintetében teljesen megfelelek.

Elvállalok s készítek mindenféle szakmámba vágó munkákat, u. m.: **ima-könyvek** bársony s bőrkötésben, díszes aranyozással, ezüst s bronz kellekkel és arany metszéssel, — **emlékkönyveket** a leggazdagabb kivitelben, — **különleges díszmunkák** a legizlésebb kiállításban, továbbá írómappák, folyóiratok, régények, iskolai könyvek, stb. gyárilag számítva, a legjutányosabb árban.

Az e téren szerzett tapasztalataim párosulva buzgó törekvéssel, sikerülni vélem úgy a t. közönség, valamint minden becses megrendelőim megtisztelő becses bizalmát kiérdemelnem.

Magamat és üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva, maradok mély tisztelettel:

Pöcze Dániel,
könyvkötő.

5-5

Üzlethelyiség a városháza mellett.

Esterházy Cognac.

Lipce 1892. nagy arany érem.

A vörös kereszt-egylet szállítója.

Figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek a gróf Esterházy Géza-féle angyal-földi Cognac gyártmányait, melyek az alanti árakon nálam a legolcsóbban kicsinyben és nagyban is beszerezhetők.

Cognac árak a következők:

7/10 L.	* 1.60,	ugyanaz 3 1/2 del.	1.10
" "	** 1.90,	" "	1.30
" "	*** 2.40,	" "	1.50
" "	**** 3.—,	" "	1.80

Egyszeremind szíves figyelmébe ajánlom a nagyérdemű közönségnek frissen töltött ásványvizemet, ugyancsak mindenféle fűszer-árakat, olajba tört festékeket bármely színben a legolcsóbb árak mellett szállítanak. Postai megbízásokat a leggyorsabban eszközölk.

Szíves megbízásait a nagyérdemű közönségnek kérve, maradok

kiváló tisztelettel:

Farkas Károly.

Kapható Szilágy-Somlyón
Farkas Károlynál.

Üzlethelyiség: özv. Bádon Ferencné urnő házában, a gőzfürdővel szemben. 26—

Kunz József és Társa

cs. és kir. udvari szállítók. M. kir. szab. nagykereskedők

Budapest.

Debrecen.

N.-Várad.

Alapított 1802.

Ajánljuk debreceni újonnan berendezett dúsválasztéku raktárunkat különösen a következő cikkekkel:

Menyasszonyi kelengye teljes választékban. Vászón, kész fehérnemű, szőnyeg, butorszövet, függöny, paplan és matrác.

Női ruhaszövet, divat- és rövidárak. Női ruhák saját divattermünkben kitűnő szakerők felügyelete alatt készíttetnek.

Vidékre 20 forinton felüli megrendelések és minták bérmentve küldetnek.

10-52

*** ISZIK OROSZ THEÁT ? ***

SCHNITZER MÓR thea nagykereskedése

Budapesten, váci-körút 9. szám, ajánl legújabb termései orosz teát:

Családi thea, erős	1 1/2 kiló	frt 2.—
Moszkvai karaván thea	" "	frt 3.—
Császár keverék	" "	frt 3.—
igen finom	" "	frt 4.—

Mindennemű kínai thea 1/2 kilónként 1 frt 50 krtól fölfele a legfinomabb fajtáig.

Jamaika rum 1 liter á frt 1.10, 1.50, 2.—, 3.—, pintes üveggel 1 frt 50 krtól fölfele.

Brazíliai rum pintes üveggel 1 frt 15 kr.

Thea sütemény legfinomabb kilónként 1 frt 15 krtól fölfele.

Kérem a címre figyelni:

SCHNITZER MÓR thea nagykereskedés

1-12

Budapest, váci-körút 9. szám.

Üzlethelyiség:

Kispiactér, saját ház.

Raktárak:

Rákóczi-utca, saját ház.

Alapított 1880.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tisztelettel tudatni, hogy már 12 év óta fennálló üzletemhez

a neutitseni, weiskircheni, bécsi és honi kész

FA- ÉS VASBUTOR RAKTÁRT

rendeztem be,

Üzlethelyiség:

Kispiactér, saját ház.

Raktárak:

Rákóczi-utca, saját ház.

Alapított 1880.

és erre belföldi és külföldi elsőrendű bútorgyárosoktól képviselőket Szilágy-Somlyó és vidékére vettem át, midőn arról van szerencsém tudatni, szívesen meghívom a T. vevő közönséget, szükség esetén rendelvényeiket nálam megtenni. Bútor szövetek garnitúrákhoz legnagyobb választéku minta colectióim vannak rendelkezésre; elvállalok szilárd munkával ellátott bútorokra berendezéseket, háló, ebédlő és szalon szobákhoz, kávéházak, nyaralók, fürdők, stb.

Az árakat direkt első forrásból, a gyárból küldetem meg kíváncsi szerint, vagy helybeli raktárból vehetők át; fizetések megfizetésére mellett hitelidőre, vagy részletfizetés mellett is történhetnek. Készpénzfizetésnél pénztári enged-

ményt nyújtok, mely a vétel összegétől függ; vidéki vagy távolabbi városokra a minta colectióit szívesen beküldöm, valamint költségkiszámlával is szolgállok; kíváncsi esetén megbízottamat a minta-collectió bemutatása végett s költség-számlát megküldöm; megjegyzem, hogy bútor behúzó kelméket legdivatosabb Jutte, rips, gobelin, set-lyem, arany szövés, bársony, plüsch és zsenilienbe méter számra is szolgállok és ebből nagy minta colectióval rendelkezem.

A bútorok kiállítása egy minőségben, mint művészi kivitelben kifogástalan s azok jószágért a gyárosaim régi jó hírneve, nagy kiviteli képessége garantíroz s nemcsak versenyképes olcsóbb árak, mint sok nagyvárosi, de a munka

művészi kiállítása és tartóssága felülmúlja ezeket. Megjegyzem továbbá, hogy ugyancsak tekintetben, mint művészi és masszív kiállításra nézve felülmúl sok nagyvárosi bútorgyárosok készítményeit és azon nagy előnye van a tisztelt megrendelőnek, hogy minden egyes darab bútorokról személyes meggyőződést szerezhet anélkül, hogy erre előzetes is adna. Gyárosaim nem hirdetik magukat, de szükségük sincs rá, mert gyárosaim csakis kereskedők által képviseltetik magukat. — Nádibútorokról és székekről, valamint zongrára, cimbalom, vas pénzszekrények és varrógépekről külön gyári árak.

Szilágy-Somlyó első tekintélyes bútorvervőimől eredeti elismerő nyilatkozatok rendelkezésre állnak a T. közönségnek.

Vaspénztárak 50 frttól feljebb, varrógépek 24 frttól feljebb, zongorák 280 frttól feljebb, — nádszékek 2-10 frttig, — garnitúrák 60-700 frtig, — pulitíros siffon darabja 12-150 frtig, — pulitíros ágyak darabja 10-75 frtig, — pulitíros kredenz darabja 20-175 frtig, — pulitíros mosdó asztal darabja 15-75 frtig, — consol tükör márvánnyal, darabja 20-240 frtig, — író asztal darabja 10-120 frtig és még magasabb árak mellett is ében fából, gyöngyház, elefántesont vagy más értékesebb berakásokkal és művészi faragványokkal. Matt tölgyfa, vagy Matt diófa háló, ebédlő berendezések 100 frttól 700 frtig. Aklak Rolettek minden kivitelben.

Továbbá a nagyérdemű hölgyközönség szíves figyelmébe ajánlom, üzletemben kapható: Egy félszázad óta hírneves és elismert teljesen ártalmatlan szépítő gyógyszer, mely fiatal, üde színt kölcsönöz, az arczbőrt minden kiütésektől meg óvja. — Egyedül valódi dr. Schihovsky-féle **arczkenőcs, mosdóvíz, szappan**, gyors és kitűnő hatásúnak bizonyult be, szeplő, májfolt és minden bőriütesek ellen. Postai szétküldés naponta az ország minden részébe szállítatik. — Egy nagy tégely valódi 75 kr., egy kis tégely 40 kr., egy darab szappan 60 kr. Hírneves Weirauch-féle szobapadló máz, és lackok egyedüli raktára.

Külön nagy raktárt tartok mindenféle divatáru cikkekből és illatszerekből.

Eredeti gyári árak!

Tisztelettel:

Fábr József,

Szilágy-Somlyón.

39-52